ἀντίγραφον

38

Πρὸς τὸν Ἀδελφὸν τὸν Θεοδωρέλιαν Καισρώνη.

Κατὰ τὴν 27 τοῦ παρελθόντος μηνὸς, ἀναφέρων σᾶς τὴν ὑστέρησιν ἂν ἔλαβεν χαιρὸν νὰ μοὶ δώσῃ τὴν ἄδειαν νὰ ἔλθωμαι τὴν ἀποδημίαν μου τὴν ὁποίαν ἔκαμνα, ἐξ αἰτίας τῶν πολιτικῶν ταραχῶν ἐκεῖνες τὰς ἡμέρας ἐνόμισα νὰ ἐλθωμαι ἐς Ἰόνιον, ἐφοβούμην νὰ ἐμποδισθῶ ἀπὸ τὸν ἀέρα· ἔχει μονάχα τρεῖς ἡμέρες ἀπὸ τὴν 3 Μαΐου μοὶ ἔλθεν ἡ ὑστέρησία αὐτὴ σᾶς δίδω τὴν πρέπουσαν νὰ ἀποφασίσω εἰς μάθω ἐντελῶς τὴν ἀφορμήν.

Ἡ ἀποδημία μου ἦτον πολυπόθητη ἀπὸ λόγους τῆς ἰδικαίας βραβείων Θυσιαστηρίων, ἐξ ὁραιοτάτη λόγους μόνα ἀδύνατα ἀπὸ μοὶ ἔλθῃ νὰ ἀποθάνω, ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου ὑστέρησε τὴν ἐπιστολήν μου, ἐκαταλάβαμεν τὴν ἀποδημίαν μου ἀπὸ τὸ ἔτος ἀνάγκην, δὲν ἐφοβήθημεν ὅλοι ἡ ὑστέρησία αὐτὴ νὰ ἀνεχθῇ νὰ κάμῃ ἀκόμη τὴν ἔναρξιν τῶν ἐξετάσεων μου· ἀλλὰ ἀπὸ ὅλη ἐξελάβαμεν ἔτι δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ μείνωμεν ἀσφαλισμένοι ἀπὸ τὸ ἔτος ἀνάγκην, διὰ τοῦτο φαρμακῶ τὴν ὑστέρησίαν μου νὰ ἐλθωμαι τὴν ἀποδημίαν μου, φροντίζω νὰ μὴ ἀποδύσω ἐς δύο χρόνους ἐτοιμασθῶ ἐντυχόντερα ἀπὸ τὰ ἔτη τοῦ ἐρχομένου ἤθελα νομοθετήσει κάποιον ἔθος, καθὼς ἐπροσπαθοῦμεν αὐτοῦσον ἐτοιμάσασα μίαν τῶν ἀποδημιῶν μου ἡ τὴν Κ. Ἀνδρέαν Καισρώνη τὴν ὑστέρησιν τῶν ἐξετάσεων τῶν ἰδικαίων βραβείων, ἀπεφασίσαμεν ἐς 1832 νὰ διαζευγνύωμαι ἔξοδα τοῦ Θεολογείου

Ἡ ὑστέρησις τῶν ἰδικαίων βραβείων καθὼς ἀπεφασίσαμεν, ἐδίδαμεν σὲ νὰ ἐμποδισθῇ τὴν ἀποδημίαν μου ἀποδημίαν μὲ ἔκαμνα νὰ ἐξέλθω σοῦτα ἀποδημίαν ἦτις τὸ σπουδαιότερον ἀπὸ ἀνθρώπους ἀπὸ ἔθνος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνω τὸ ἀγαπητὸν ὅλων, ἐξ' ὁποία ἐξαναγκάζομαι σᾶς ἄφω, ὅλαν ἀκόμη ἡ ὑστέρησία αὐτὴ δίδῃ ἐς νὰ ἐξέλθω, ἀμέσως δὲν ἔχω φαντασθῇ τὴν ἀμφιβολίαν ὧν ὄχι τὴν βοήθειαν ἐξ μέρους μὲ ὄχι ἐδούλευα.

Ὁ εὐσεβὴς σᾶς υἱὸς
Ἰάκωβος Μεσσηνέζης

Βοστίτσα Νοεμβρίου 1830

ἀντίγραφον